

KÖLE DEĞİL İŞÇİYİZ, BİRLEŞİNCE GÜÇLÜYÜZ!

EKMEK ve ONUR

Mart-Nisan 2022

Facebook EKMEKveONUR ★ ekmekveonur@gmail.com

0555 591 94 69

> Ücretsizdir

Emeğin baharı geliyor

Finans kapital ve siyasi iktidar işçi sınıfına stratejik bir biçimde saldırıyor. Stratejik saldırıdan kastımız sınıfın bütünüyle etkisizleştirilmesi, örgütlenmelerinin dağıtılması ve parçalanmasıdır.

> sayfa 4

Gemi söküm cehennem, işçiler köle kalmayacak!

İzmir'in Aliğa ilçesindeki Gemi Söküm Tesislerinde çalışan işçiler insanca çalışma koşulları ve yevmiyelere zam talebiyle 11 Şubat'ta iş bıraktı.

> sayfa 8

Sağlıkçılar uyardı! BEYAZ GREV

Sağlık emekçileri yetersiz istihdamın ve artan sağlık talebinin karşısında tükeniyor, angarya ile daha çok çalışmaya zorlanıyor.

> sayfa 7

BANABI DİRENİŞ

> Sayfa 3

EMEĞİN SESİNİ YÜKSELTELİM İNSANCA YAŞAMAK İÇİN MÜCADELEYE!

Ekonomik krizin, pandeminin, savaşın bütün buhranını biz göğüslüyoruz. Krizlerin bedelini emekçiler sırtlanıyor. Patronlar, bankalar, tekeller, hükümetler, bürokratların ekmeği, pastası, konforu eksilmez artarken bizim ekmeğimiz kırıntılara dönüşüyor.

Bu bozuk düzenin sağlam tek bir sağlam çarkı kalmazken, biz işçileri çarklar dönsün diye kanımız, canımız pahasına çalışmaya ve buna rağmen geçinemeye, açlığa, yoksulluğa mahkum ediyorlar.

Hükümeti ve sermayesi kol kola yoksulluğu, açlığı işçiye dayatırken açıkladıkları bilançolarda nasıl yüzde 200, yüzde 500 büyüdükleriyle övünüyorlar. Onlar büyüyor kendi özel zenginliklerini ve sermayelerini katlarken biz ufalıyoruz. Haklarımız elimizden gasp ediliyor, açlık sınırındaki ücretlere uzun saatlerce çalışıyoruz.

Patronların politikası: Açlığı ve ölümü gösterip köleliğe razı etmektir!

Borsa, faiz döviz kuru oyunları ile emekçi halkın haklarını kendi zimmetine geçiren bir soygun şebekesi hayatımızın üzerine karabasan gibi çökmüş durumda...

Hükümetin patronlarla belirlediği asgari ücret zammı bir işaret fişegi oldu ve piyasalarda zam dalgası daha yükseldi. Yapılan şey emekçileri yoksullaştırma, mülksüzleştirme operasyonudur.

Patronlar ve hükümet kol kola işsizlik, açlık, savaş ve ölümü gösterip kölelik koşullarında çalışmaya bizi razı etmek istiyor. Bizim çalışarak ürettiğimiz bütün zenginlikleri yağma ediyorlar. Bu vurgunu küresel tekeller, uluslararası sermaye ile kucak kucağa yapıyorlar.

Sermayenin yıllardır kurduğu hayaller bu kriz kıyamet koşullarında gerçek oluyor ve "asgari ücret" bütün işçiler için

ortalama ücreti haline geliyor. Krizden çıkış reçetesi ise halkı yoksullaştırmak, işçiyi satışa çıkarmaktır.

İşsizlik, pahalılık, açlık sınırındaki ücret ve güvencesiz çalışma politikası ile işçi sınıfını uluslararası sermayeye kölelik koşullarıyla pazarlamak istiyorlar.

Biz işçilerin yaşamak için bu saldırıya karşı örgütlenmekten ve direnmekten başka çaresi yoktur.

Köleliğe dur diyelim! Onurlu yaşamak için direnelim!

Mücadele edeceğiz! Yenilsek de yine kalkıp mücadele edeceğiz çünkü bizim sermaye sınıfı ile mücadele etmeden kazanabileceğimiz bir ekmeğin yoktur!

İşçi sınıfımıza sahip çıkmalı ve birleşmeliyiz. Örgütlenmeliyiz, haklarımız için mücadele etmeliyiz, insanca yaşamak ve onurlu çalışmak için talep ettiğimiz haklarımızı gasp edenler karşısında direnmeliyiz!

Mücadele fitilini çimsataş işçileri ateşledi

Çimsataş işçileri 2022'in ilk günlerinden itibaren gelecekteki fiili direniş ve grevlerin fitili ateşlemiş uzun zamandan sonra işçi sınıfının hak arama mücadelesinin kapılarını aralamıştır.

Türkiye Metal Sanayicileri Sendikası (MESS) ile Birleşik Metal, Türk Metal, Özçelik Metal-İş Sendikası arasındaki toplu sözleşme (TİS) işçilerin itirazlarına rağmen enflasyonun altında bir rakama imzalandı.

Çimsataş'ta ne oldu?

Tis süreci başlarken sendikaların oluşturduğu yüzde 30 zam oranı taslağına işçiler itiraz etti. İşçilerin itirazına rağmen taslağın altında bir rakam gece yarısı masa başında sendikalarla toplu sözleşme imzalandı. Sendikaların işçilerin onayı olmadan imzaladığı sözleşmeye göre ücretlere yüzde 27 oranında zam yapıldı.

Mersin'deki Çimsataş metal fabrikasında sözleşmenin imzalandığını duyan işçiler gece vardiyasında dövme bölümünün

de işi 2 saat durdurdu. Eylemler sabah vardiyası ve 16 vardiyasının da katılımıyla birlikte iş bırakmaya dönüştü.

Sözleşme ile gerçekleştirilen sefalet ücretini kabul etmeyen Birleşik Metal-İş sendikasının örgütlü olduğu Mersin Çimsataş fabrikasındaki işçiler, sendikaya rağmen üretimi durdurarak fiili greve dönüştürdü.

Greve çıkan işçilerin talepleri; Özellikle de çalışma ko-

şullarından bunalan işçiler, cenazeleri olduğunda izin bile alamadıklarını, tuvalete gitme haklarının kısıtlandığını, çalıştıkları bölümlerde çatının aktığını, bu nedenle de insanca koşullarda çalışmak istediklerini dile getirdiler. İmzalanan TİS'e ek olarak talepleri;

1) İlk 6 ay için kabul edilen yüzde 27'nin üzerine yüzde 35 zam verilmesi,
2) Fazla mesai ücretlerinin hafta içi yüzde

100, hafta sonu ise yüzde yüzde 300 zam yapılması,

3) Sosyal haklara yüzde 100 zam yapılması,

4) İşçilerin ailelerini de kapsayacak bir tamamlayıcı sağlık sigortası,

5) Banka promosyonlarının eksiksiz yatırılması,

6) Kıdem farkının eksiksiz verilmesi,

7) Ara dinlenme ve çay molasının düzeltilmesi,

8) Hiçbir işçi iş bırakmadan dolayı işten atılmasın.

Çimsataş İşçileri Yolu Gösteriyor

Çimsataş işçileri sadece resmi enflasyon altında imzalanan TİS'e ek protokolle ücretlerinin ve çalışma ortamlarının düzeltilmesini talep ediyor. İşveren ise bu taleplere kulaklarını kapayarak grevden dolayı oluşan zararları işçilerden tazim edeceğini ifade ediyor ve akabinde 13 işçi arkadaşımızı tazminatsız bir şekilde işten çıkarıyor.

4 gün süren grev sonrası işçi temsilcileri ve sendika temsilcileri işveren ile görüşerek; çıkarılan 13 işçinin tazminatının ödeneceğini,

yönetimin işçilere davranışının iyileştirilmesini, servis, yemek ve dinlenme saatlerinin düzeltilmesini garanti altına alınmasıyla grev sonlandırıldı.

"Asgari değil, insanca yaşam" koşullarını sağlayacak bir ücret ve hakları için greve çıkan Çimsataş işçileri 2022'in ilk günlerinden itibaren gelecekteki fiili direniş ve grevlerin fitili ateşlemiş uzun zamandan sonra işçi sınıfının hak arama mücadelesinin kapılarını aralamıştır.

130 bin metal işçisini ilgilendiren Toplu İş Sözleşmesi işçilerin taleplerini içermeyen imzalandı. Sermayenin en önemli birikimini kazandığı, görece artı değer en yoğun gasp edildiği iş kolu olan metal sektöründe gerçekleşen sözleşme sınıflar mücadelesi açısından oldukça önemli bir noktada durmaktadır.

TİS sürecinde ne oldu?

Eylül ayında başlayan görüşmelerde uzlaşma sağlanamaması nedeniyle Türk Metal ve Birleşik Metal İş Sendikası 14 Ocak'a kadar anlaşma sağlanmadığı durumda greve gidileceğini açıklamıştı. Ancak 10 Ocak Pazartesi günü görüşmeler yeniden başlamıştı.

MESS grup sözleşmesi kapsamında Türk Metal, Birleşik Metal-İş ve Özçelik-İş'in hazırladığı tasarlarda ücretlere

Metalde "Satış Sözleşmesi"

yüzde 27-30 civarında zam istenmişti. Ancak işçiler ise bu oranın kayıplarını karşılamayacağını, alım gücünün her gün eridiği, enflasyonun bile altında olduğunu belirterek, taslağın yenilenmesini istemiş ve ilk 6 ay yüzde 50 zam talebini dile getirmişti.

Grev öncesi TİS imzalandı

İşçi sendikaları ile işveren sendikası MESS arasındaki toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde anlaşma 12 Ocak gece saat 02.30'da kapalı kapılar ardında yapıldı.

130 bin işçiyi ilgilendiren özel

sektörün en büyük toplu iş sözleşmesi işçilerden habersiz bir gece, üstelik grev süreci örülürken sendikalar sefalet ücretine imza atmış oldu. Sendikaların "başarı",

Çimsataş'tan sonra Farplas işçilerinin açtığı bayrak, bizlere bir kez daha işçinin çıkarını garanti altına alan işçinin doğrudan taban örgütlemesinin aciliyetini göstermiş oldu.

tarih yazdık" şeklindeki duyurduğu anlaşma; ilk 6 ayda saat ücretine yüzde 10 üzerine 3 lira 70 kuruş seyyanen zamlarla toplamda yüzde 27,44 zam yapıldı. İkinci 6 ayda herkesin saat ücretinde yüzde 30 oranında artış sağlanacak ve kimi yan haklarda düzenlemelerle anlaşma sağlanmış oldu.

Fiili grev ve direnişler

Gerçek enflasyon yüzde 100'ün üzerindeyken, asgari ücrete yüzde 50 zam yapılmışken; sözleşmede alınan yüzde 27,44 zam kararı;

sendikalar gerçeğin üzerini "tarih yazdık" diyerek kapatmak istese de, işçiler için bu anlaşmanın "satış sözleşmesi" olduğu gerçekliğini gizleyemez.

Bir tarafta patronların yüzde 120 üzerinde kâr yaptığı gerçekliği, öte tarafta pandemiye rağmen uzun mesailerde çalışan ama ona rağmen emeğinin karşılığını alamayan işçiler... "Ölümüne çalıştık şimdi biz kazanacağız" diyerek satış sözleşmesini kabul etmeyen Çimsataş işçileri işte bu gerçekliğe isyan etti.

Çimsataş'tan sonra Farplas işçilerinin açtığı bayrak, bizlere bir kez daha tek başına sendikal sürecin yetmediği bununla birlikte işçinin çıkarını garanti altına alan işçinin doğrudan içinde belirleyen olduğu taban örgütlemesinin aciliyetini göstermiş oldu.

Farplas işçisinin yaktığı ateş

Kocaeli Çayırova'da faaliyet gösteren Farplas Otomotiv fabrikasının önünde işçiler patronlara karşı bir ateş yaktı ve o ateşi büyütme mücadelesi veriyor.

Anayasal hakları olan sendikaya üye olma haklarını kullanarak Birleşik Metal İş'e üye olan ve ücretlerine artış talebiyle iş bırakma eylemleri yapan 150 işçi, işveren tarafından işten çıkartıldı.

Şimdi ise ekmek ve haysiyet mücadelesi veriyor işçiler.

Ekmek ve haysiyet mücadelesi

Direnişlerine başladıkları ilk günden bugüne devamlı olarak

işverenin baskısıyla karşılaşan işçiler, mücadelelerini kararlılıkla sürdürüyor. Örgütlenme çalışmasının önüne geçmeye çalışan Farplas patronları, önce işçilerin işkollarını değiştirerek bölmeye ve parçalamaya çalıştı. Ardından içeride çalışan Birleşik Metal İş üyesi işçileri baskıyla ve tehditle Türk Metal Sendikası'nda üye olmaya zorladı.

Farplas fabrikasının önünde bir sınıf savaşımı yaşanıyor. Patronlar işçiyi güvencesiz, örgütsüz ve kölece çalışma koşullarına zorlarken; işçiler ekmeğine ve onuruna sahip çıkıyor. Farplas işçisinin yaktığı ateş büyüyecek ve kazanacak.

BANABI DİRENİŞ

1 Şubat'ta Yemeksepeti işçilerinin zam oranının açıklanmasıyla birlikte asgari ücret ile eşitlenen maaşları gören motokuryeler Levent'te bulunan Yemeksepeti Genel Merkez önünde iş bırakma eylemlerine başladılar. Dört ana talep üzerinde yoğunlaşan mücadele genişleyen eylem repertuarı ile sürmeye devam ediyor.

1. Net 5500 TL maaş, prim ve yan haklar,
2. Haklarını arayan hiç bir işçi ve kurye işten ayrılmayacak,
3. İş kolumuzu derhal taşımacılığa geçirilsin,
4. Sendikal faaliyet güvence altına alınsın.

Kontak haklarımız için kapandı

Taleplerin hepsi patronların çok kolay bir biçimde karşılayabileceği bir haldeyken ne Yemeksepeti şirketinden ne de Almanya'da bulunan ve Yemeksepeti'nin bağlı bulunduğu

şirket olan Delivery Hero yöneticilerinden herhangi açıklama gerçekleşmedi.

Yemeksepeti direnişi; önce kontak kapatarak tüm işçilerin genel merkez önüne gelmesiyle başladı. Daha sonra ise işçiler; çalışma alanları olan depolarda kendilerini tempe alarak, paket servislerini yavaşlatarak, valelerin siparişleri geç teslim alıp geç teslim etmesiyle fiili bir iş yavaşlatma-ya dönmüş bir durumda.

Boycot dayanışması

Yemeksepeti şirketine yönelik fiili bir boykotun sürdürülmesi ise direnişin ilk gününden beri hem işçilerin günlük yaşantılarında hem de sosyal medyada tüm toplumsal kesimler tarafından sahiplenilmeye devam ediyor. Sanatçılar, yazarlar, akademisyenler, emek örgütleri boykot çağrısını gündemde tutmak için her gün bu eylemlerini sürdürüyorlar.

Yemeksepeti 81 il, 400 ilçede faaliyet göster-

ren bir şirket olması sebebi ile direniş de 20 ile yayılmış vaziyette. Bunun dışında kalan bazı illerde ise tekil direnişler söz konusu. Eylemin yaygınlığı ve halkın desteği sonucunda, güçlü bir boykotla Yemeksepeti'nin siparişleri yüzde 70 ile yüzde 50 arasında düştü.

Motokuryeler kazanacak

Pandemiyle birlikte yaşadıkları sorunları daha açık gördüğümüz motokuryeler, insanca çalışmak ve yaşamak istiyor, ne azı ne fazlası.

Yemeksepeti'nde çalışan motokuryelerin kazanması durumunda Türkiye işçi hareketine güçlü bir örnek teşkil edeceği herkesin malumu.

Motokuryelerin kazanması asgari ücretle çalışan sınıfın diğer bölükleri açısından da yolu açacak. Sefalet ücretlerine karşı direnişte bir cephe kazanılmış olacak. Yemeksepeti işçilerinin kazanması, hepimizin kazanması olacak.

Motokuryelerin kazanması asgari ücretle çalışan sınıfın diğer bölükleri açısından da yolu açacak. Sefalet ücretlerine karşı direnişte bir cephe kazanılmış olacak.

Trendyol Kazandı! SİRADAKİ GELSİN

24 Ocak Pazartesi günü Trendyol firmasının belirlediği yüzde 11'lik zam oranını işçilere mesaj yoluyla bildirmesinin ardından, yaklaşık iki saat içerisinde yüzlerce arabalı kurye işçisinin, şirketin İstanbul Maslak'ta bulunan genel merkezi önünde toplandı. Üç gün süren iş bırakma eyleminin sonucunda yüzde 38'lik bir zam oranına yükseltilemesiyle kazanım elde edildi.

Güvencesiz ve esnek çalışma koşullarının artması, enflasyon karşısında maaşların erimesi ve

zam oranının belirlenmesiyle birlikte işçiler arasındaki hareketlilik açığa çıktı. İşçiler sefalet ücretini kabul etmediğini, insanca yaşam koşullarını talep ettiklerini dile getirdi. Üç gün boyunca devam eden eylemler İstanbul'da başlayıp Türkiye'nin dört bir tarafına yayılmaya başladı.

Talebimiz: İnsanca Yaşam

İşçiler üç gün boyunca alanda kararlı ve dirençli bir biçimde mücadele ettiler, başlıca belirledikleri dört talep etrafında

toplandılar;

- Tamamlama ücretine yüzde 50 zam
- İkinci slotun kaldırılması
- Hak aramaya katılan hiçbir kuryenin iş akdinin fesih edilmemesi
- Çalışanlar üzerindeki mobbingin kaldırılması

Bu taleplerin garanti altına alınması şartıyla eylemlerini bitireceklerini dile getirdiler. Yönetim ile yaptıkları görüşmeler üçüncü günün sonunda bir kazanıma dönüştü. Enflasyon karşısında alım gücünün bu denli düşmesi, maaşların erimesi

işçilerin asgari yaşam koşullarını sağladığı bir dönemde bu kazanım tüm arabalı esnaf kuryeleri harekete geçirdi.

Trendyol işçisi yolu açtı: Yürüyelim

Trendyol kazanımı sonucunda sektörde-

ki diğer firmalarda çalışan arabalı esnaf kuryeler de harekete geçti.

HepsiJet, Sürat Kargo, Scotty, Yurtiçi Kargo gibi şirketlerde de kargo/kurye işçilerinin mücadelesi sürdü, farklı biçimlerde sürmeye devam ediyor.

Trendyol kazanımı, işçi sınıfının bir kazanımına dönüşmüştür. Asgari ücretin artan enflasyon oranları karşısında erimesi, alım gücünün düşmesi sonucunda işçiler Trendyol'daki gibi üretim alanındaki güçleri ile fiili bir direnişe geçtikleri

an kazanabileceklerini tekrar hatırlamış oldular.

Trendyol başarısı işçi sınıfının ekonomik ve haklar temelli kazanımını direnerek ve mücadele ederek alabileceğini ve sınıfın tüm bölüklerinin buna muktedir olduğunu bizlere gösterdi.

EMEĞİN BAHARI GELİYOR

Tıpkı bir yap-bozun parçalarını birleştirircesine, işçi sınıfının parçalanmış bilincinden, üretim alanına; içinde yer alacağı mücadele mekanizmasından, yaşadığı mahalleye, boş vaktine kadar sermayenin tüm kuşatmalarını yaracak bir mücadele bütünselliği oluşturmalıyız.

Trendyol, Farplas, Yemek Sepeti, Yurtiçi Kargo, Çimsataş, Oppo, BBC, Şimşek Çorap, Erdal Çorap, Digitürk, Migros Depo, Aliğa gemi söküm,..

İşçilerin ekme ve onur kavgası yeni bir dalganın birbirine eklene halkaları gibi yayılıyor.

Dipten gelen dalga artık yüzeyde

2022 başıyla birlikte işçi sınıfının dipten gelen dalgasının yüzeye çıktığı ve birbirinden etkilenecek yayılmaya başladığı bir döneme girdik.

İktidarın toplumu giderek yoksullaştıran politikalarına karşı ekmeğine sahip çıkan işçiler ayağa kalkıyor. Patronlar, iktidar ile kolkola girmiş, yoksullaştırma, mülksüzleştirme, üç kuruşa muhtaç bırakma hamlesiyle işçilerin en temel haklarını cebe atıyor.

Patronlar iktidardan aldıkları destek ile işçilere kölece ve güvencesiz çalışma koşullarını dayatı-

yor. Buna karşı öfkemiz büyüyor.

“Köle değil, işçiyiz ve hakkımızı istiyoruz” bayrağını açıyor ülkenin dört bir yanında işçiler.

Pek çoğu sendikal örgütlenmenin olmadığı

işyerlerinde kurulan çeşitli biçimlerdeki taban örgütlenmeleri ile başlayan hak arama mücadeleleri ücretlerin iyileştirilmesi talebi ile açığa çıkıyor.

Ekonomik taleple yola çıkan mücadele, yol yü-

rüdükçe gücünü, birliğini ve sınıfını görüyor ve değişiyor. İşçi eylem ve direnişleri tam kazanımla sonuçlanmasa da işçiler “Artık hiç bir şey eskisi gibi olmayacak” mesajını patronlara veriyor.

Yeni bir emek hareketi dalgasıyla karşı karşıyayız. Bu dalganın yükseldiği gibi sönüp gitmemesi için kazanımları hedefleyerek ilerlemek gerekir ve bu hiç şüphesiz kendiliğinden olmaz, bilinçli ve hedefli

müdahalelere ihtiyaç var.

Parçalardan bütüne

Sermayenin toplumsallaşması, toplumun bütün katmanlarının işçileşmesi durumunu yaratıyor. Güvencesizliğin ve esnek istihdam politikalarının çalışma yaşamının bütününe yayılması ise işçileri parçalı, dağınık ve örgütsüz hale getiriyor. Bu somut durumdan hareketle, ortaya konulacak mücadelenin de tüm bu sorunlara cevap üretebilecek çok yönlülüğü taşıması, sermayenin işçi sınıfını her yerden kuşatan saldırısına, her yönden karşılık vermesi gerekir.

Tıpkı bir puzzle parçalarını birleştirircesine, işçi sınıfının parçalanmış bilincinden, üretim alanına; içinde yer alacağı mücadele mekanizmasından, yaşadığı mahalleye, boş vaktine kadar sermayenin tüm kuşatmalarını yaracak bir mücadele bütünselliği oluşturmalıyız.

Taban Örgütlenmesi ve İşyeri Komiteleri

İşçi ve patron arasındaki çelişkinin en sert ve doğrudan yaşandığı yer olan iş yerlerinde, işçinin söz ve karar sahibi olacağı mekanizmaları kurmak; sermayenin kölece çalışma koşullarını dayatmasına karşı verilecek mücadelenin ana öznesini oluşturmak anlamına gelecektir. Bu mekanizmalar, kendi doğal önderliklerini çıkartacak, patronun işyeri içerisindeki emeğe karşı

her hamlesine ortaklaşa cevap üretebilmeyi kolaylaştıracaktır.

İşyeri komiteleri ve meclisleri, sendikal örgütlenme buradaki müdahale içerisinde yer alır. Esas olan işçinin iradesinin doğrudan belirleyen olmasıdır. Sarı sendikalara karşı garantimiz işte tam da burada olacaktır.

İşçileri aynı zamanda yaşam alanlarına ve yaşamlarının her anına kadar kuşatıp kapsayacak dayanışma ağları kurmak; kapitalist sistemin işçinin yaşamının her alanını tahrip etmesine karşı, işçi sınıfının dayanışma ile kendisini koruyacağı ve başka bir ilişki biçimini mümkün kılabileceğinin ilk adımı olacaktır.

Dayanışma ağları, çok yönlü bir yayılımla, işçinin çocuğuyla, eşiyle, ailesiyle, yaşadığı mahallesiyile ve yetiştirildiği kültürüyle ilişkiye geçmeli; sistemin çürüttüğü, yozlaştırdığı yerlerde dayanışma içinde yeni değerler üretmelidir.

Daha da zenginleştirilmesi gereken bu mücadele biçimi, farklı kollardan birleşerek işçi sınıfının patronların karşısında ezici güç olduğunu gösterecek ve insanca çalışma koşullarını sağlayabilecek olan yumruğu oluşturacaktır.

Daha da zenginleştirilmesi gereken bu mücadele biçimi, farklı kollardan birleşerek işçi sınıfının patronların karşısında ezici güç olduğunu gösterecek ve insanca çalışma koşullarını sağlayabilecek olan yumruğu oluşturacaktır.

Daha da zenginleştirilmesi gereken bu mücadele biçimi, farklı kollardan birleşerek işçi sınıfının patronların karşısında ezici güç olduğunu gösterecek ve insanca çalışma koşullarını sağlayabilecek olan yumruğu oluşturacaktır.

Patrona cennet, işçiye cehennem

Uluslararası tedarik zincirinde yaşanan aksamaların Türkiye'ye ne kadar yansıdığı tartışma konusu ancak tekstilde ihracat talebinin arttığı bir durumdan bahsedebiliriz. Talebin artması tekstil patronlarının ağzının suyu akıtıyor haliyle. Zira bu talep artışının önemli nedenlerinden biri sadece tedarik zinciri değil, esasen ucuz iş gücü olarak pazarlanan sektör olması.

2022 asgari ücret belirlenirken yapılan yüzde 50'lik artışın bir önceki yıllara oranla ciddi bir artış yapıldığına dair hem iktidar hem de muhalefet başarı öyküsü yaratmaya çalışılmıştı.

Henüz 2022 ilk aylarında olmamıza rağmen asgari ücretin, yapılan zamlar ve enflasyon karşısında tamamen eridiğini görüyoruz.

Kaldı ki Türk-İş'in Ocak ayı Açlık ve Yoksulluk Sınırı Araştırması'na göre; 4 kişilik bir ailenin açlık sınırı 4 bin 249 lira, yani asgari ücret, açlık sınırıyla eşitlenmiş durumda. Açlık sınırının, 4 kişilik bir ailenin sadece mutfak ihtiyacı üzerinden hesaplandığını düşündüğümüzde, asgari ücret ile temel ihtiyaçların sadece bir kısmına ulaşmanın mümkün olduğunu söyleyebiliriz. Tekstil patronları zamdan ziyade asgari ücreti bile vermeye yanaşmıyor.

Tekstil işçileri isyan ateşini yaktı

Ülke genelinde devam eden işçi eylemlerinde tekstil ve hazır giyim sektöründe yaşanan işçi direnişleri önemli bir yer kaplıyor. Özellikle de İstanbul'da Çorap işçilerinin zam talepleri için

başlattığı mücadele sürüyor. Berr Çorap'ta, Prem Çorap'ta, Şimşek Çorap'ta işçilerin iş bırakması sonucu ücretlerine zam

yapıldı.

Antep'te son birkaç günde Zafer Tekstil, Melike Tekstil, Güler Çuval, Has Çuval, Sevinçler Sağ-

Tekstil işçileri "Asgari değil, insanca bir yaşam bizlerin de hakkı" diyerek ücretlerin artırılması için fiili direniş ve grev sürecini örgütlüyor.

lık Ürünleri, Grand Halı, İpek Halı, Kartal Halı, Karar Halı'nın ardından Şireci de düşük "zamma" karşı iş durdurdu.

Öte yandan yine Antep'te Güler Çuval ve İpek Mekik Halı'da fabrikanın verdiği "zammı" kabul etmeyen işçiler, fabrika önündeki bekleyişlerini sürdürüyor. İpek Mekik Halı'da yönetim işçilere yaptığı yüzde 50 zammı yüzde 55'e çıkardı ve diğer talepleri için 15 gün zaman istedi.

Sadaka değil, hakkımızı istiyoruz

Tekstil işçileri "Asgari değil, insanca bir yaşam bizlerin de hakkı" diyerek ücretlerin artırılması için fiili direniş ve grev sürecini örgütlüyor. Bu dönem sınıf mücadelesinin gelişmesi ve yaygınlaşmasına güç veriyor ve önemli katkılar sunuyor. Tekstil işçileri ekmeğine ve onuruna sahip çıkmanın yolunu açıyor.

Asgari Ücret Bahane Marketlerde Sömürü "ŞAHANE"!

Asgari ücret gelmeden telaş işverene geldi. Eskiden market içinde bir sorun yaşadığında işçilere gösterilen kapı, asgari ücret zammı ile birlikte daha fazla gösterilir oldu.

Esnek çalışma modeli ve sezonluk işçilik kalıcılaştı. Marketlerde yaz aylarının yoğun dönemlerinde sezonluk işçi alımı yapılır ve sonrasında işçiler kadroya geçirilirdi. Şimdi ise sezonluk işçi modelinin kalıcılaştırıldığı ve kadroya alımların durdurulduğu bir döneme girildi. Sezonluk çalışan market işçileri sendikal haklardan ve kadrolu bir işçinin yararlandığı haklardan yararlanamıyor. Sözleşmeleri bittikçe yeni bir sözleşme ile oyalanmaya çalışılıyor.

Enflasyon karşısında eriyen maaşlarımız

Bunun yanı sıra ocak ayı itibarıyla patronların ilk işi mağazalarda çalışan işçi sayısını azaltmak oldu. Bu azalma işçilere uzun ve esnek çalışma saatleri olarak döndü. Aylık 195 saat olarak belirlenen çalışma saati 240 saate çıktı. Bu saat farkı da işçilerin maaşlarına yansıtılmıyor. Sözüm ona asgari ücretin üstünde maaş veriliyor, hatta yüzde 40-50'lik zam yapıldığı iddia ediliyor market patronları tarafından. Oysa ilk yatan maaşlarla birlikte bu zammın 50 ila 100 TL arasında olduğunu görmüş olduk. Yan haklarda ise küçük artışlar yaparak işçilerin gözü

boyanmaya çalışılıyor.

Patronlar 2022 yılını, market işçilerine baskı ve mobbing yılı olarak ilan etmiş durumda. Gizli müş-

teri adı altında işçiler baskı altında tutuluyor. Ciro baskısı ve önerili ürün satışları zorunluluğu işçilerin sırtına yükleniyor.

Sattığımız ürünleri kendi evimize alamıyoruz

Sözde yapılan yüksek asgari ücret zammı, daha ocak ayının ilk günlerinde enflasyon karşısında erimeye başladı. Her gün raflara dizdiğimiz, neredeyse saat başı etiketini değiştirmek zorunda kaldığımız ürünleri kendi evimize alamıyoruz.

Pandemi sürecinde karını üçe beşe katlayan, yeni mağazalar açan büyük market zincirlerinin nasıl açıldığını çok iyi biliyoruz. Market işçisinin 10 dakikalık molasına göz dikerek, yemek hakkını gasp ederek, düşük ücretlerle çalıştırarak, karşılıksız mesai yaptırarak işçilerin emeğiyle servetini büyüten market patronlarına "kötü" bir haberimiz var. Market işçileri olarak bizlere dayatılan sefalet ücretlerine ve kölece çalışma koşullarına teslim olmayacağız. Alinterimiz ile büyüttüğünüz servetinizi de yaratmak istediğiniz ücretli kölelik düzeninizi de biz yıkacağız.

İŞ HAYATINDA KÖLELİĞE PAYDOS 1966 PAŞABAHÇE GREVİ

31 Ocak 1966 yılında sarı sendikacılığa ve kölece çalışma düzenine güçlü darbe indiren bir sınıf mücadelesi yaşandı. Bu deneyim sonrası, ne patronlar ne de sendikaların içine çöreklenmiş “ağalar” için hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktı. Ve elbette işçiler içinde...

Beyoğlu'nda süslü bir mağazası olan Paşabahçe'nin fabrikasında çalışan işçiler çok düşük ücretlerle 1800 derece hararetin altında çalışırken Cam-İş, 15 kuruş zam ile 3 senelik bir toplu sözleşmeye imza attı. Cam-İş'in uzlaşmacı ve işbirlikçi sendikal anlayışından bıkan işçilerin biriken öfkesi sözleşme ile patlak verdi. İşçiler Cam-İş'ten istifa ederek Kristal-İşe üye oldular. Paşabahçe

patronlarının sendikalarını ve toplu sözleşme taleplerini kabul etmemesi üzerine 31 Ocak günü yaklaşık 2500 cam işçisi “İş hayatında köleliğe paydos!”, “Emeğimizi savunmak kutsal vazifemizdir!” sloganlarıyla greve çıktı!

İşçilerin dayanışması patronların korkusu

Grevin başlamasıyla birlikte işçilerin aileleri ve diğer sektörlerde çalışan işçiler, Paşabahçe işçilerini yalnız bırakmayarak maddi ve manevi dayanışmalarda bulundu.

Bu arada patronlarda büyüyen grev karşısında korkularını saklayamıyordu. TİSK'li 12 patron, gazetelere ilan vererek grevi protesto ediyor ve Paşabahçe pat-

ronlarına destek mesajları yayınlıyorlardı. Grevin yasal olmadığını söyleyerek açtıkları dava, mahkeme tarafından reddedildi.

Korkusu iyice büyüyen patronların yanı sıra sendikacılık anlayışı da devreye girdi. 21 Mart günü Türk-İş biri bildiri ile grevi sonlandırdı. Bildiriyi tanımadıklarını söyleyerek mücadelelerini sürdüren işçiler bu grevi kazanmaya kararlıydı. Fabrikaya giriş çıkışları engelleyip hammadde deposunu işgal ettiler.

22 Mart'ta patronlar grev sürecinde işten atılan 47 işçiden 42'sini işe alıp grevi bitirme teklifinde bulundu. İşçiler ise bütün işçiler işe alınana kadar mücadele edeceğiz cevabıyla grevi sürdürdü. 6 Nisan'da birçok sendikadan

oluşan Paşabahçe Grevini Destekleme Komitesi, Türk-İş'in işçilere ihanet ettiğini ve direnen işçilerin yanında olduğunu deklare etti.

Halkın ve diğer sektörlerdeki işçilerin desteği ile her geçen gün büyüyen grev patronların korkulu rüyasına dönüşmüştü. 19 Nisan günü grev “halkın sağlığını bozduğu” gerekçesiyle Bakanlar Kurulu tarafından 1 ay ertelenir. 24 Nisan'da 2200 işçi fabrikada çalışmaya başlar.

Türk-İş destek açıklaması sunan sendikaları geçici ihraç cezasına çarptırır. Bu sendikalar ileride DİSK'in kuruluşunda yer alır. DİSK kurulur ve 12 Eylül darbesine kadar işçi sınıfının mücadelesinin en önemli mevzilerinden olur.

Paşabahçe'nin kazandırdıkları

Paşabahçe Grevi birçok işçi direnişine örnek olmuştur. 1961 Saraçhane Mitingi, 1963 Kavel grevi ve nice sınıf mücadelesi nasıl ki Paşabahçe grevine zemin hazırlamış ve güç vermişse, Paşabahçe işçilerinin grevi de sonrasında sarı sendikacılığa karşı sermayeden ve devletten bağımsız, işçi sınıfının çıkarlarını esas alan bir yönelimin güçlenmesine ve DİSK'in kurulmasına öncülük etmiş ve MESS grevleri, Tarih direnişi, madenci yürüyüşü gibi birçok direnişe yol göstermiştir.

Günümüze ışık tutuyor

Paşabahçe grevi, tarihimizden nostaljik bir anı değil aksine işçilerin patronlar karşısındaki sağlam duruşu ve grev sırasında sergilenen güçlü dayanışma örnekleriyle günümüzün işçi sınıfı mücadelesine de yol gösteriyor.

İşçi sınıfının öfkesinin ve isyanının görünür biçimde yükseldiği neredeyse her sabaha yeni bir işçi eylemiyle uyandırdığımız günlerdeyiz. Trendyol'dan Farplas'a Alpin Çorap'tan Yemeksepeti'ne, gemi söküm işçilerine sınıf mücadelesinin dalga dalga yayılıyor. Şimdi 56 yıl önce kararlı duruşları ve işçi sınıfına kazandırdıkları sayısız deneyimlerle patronlara ve sarı sendikalara işçinin gücünü gösteren, bulunduğu dönemin dengelerini değiştiren Paşabahçe işçilerinin ve nice deneyimin öğrettiklerine yaslanarak kendi zamanımızı örgütleme vaktidir.

...kısa... kısa... kısa... kısa... kısa... kısa... kısa... kısa... kısa... kısa... kısa... kısa... kısa... kısa...

Tarsus Sebze Meyve Hali'nde yaklaşık 200 kadın işçi ağır çalışma koşullarına ve düşük ücretlere karşı iş durdurdu.

Hal başkanı ve diğer işverenler, kadın işçilerin kararlı duruşu karşısında geri adım atmak zorunda kaldı. Yevmiyelere zam yapıldı. İşçiler çok fazla sömürüye maruz kaldıklarını söyleyerek artık tüm haksızlıklara karşı ortak eylem kararı alacaklarını ifade ettiler.

★ ★ ★

Yaklaşık 2000 işçinin çalıştığı **Alpin Çorap fabrikasında** işçiler düşük zam dayatmasına karşı iş durdurdu. **DERİ-TEKS Sendikası** üyesi işçilerin kararlı duruşları zafer ile sonuçlandı! İşçilere zam yapıldı

ve hiçbir işçinin işten çıkarılmaması garanti altına alındı.

Alpin Çorap'ta kazanılan zaferle birlikte **Berr Çorap, Prem Çorap, Şimşek Çorap, Erdal Çorap, Aushra Çorap, NBG Çorap işçileri** de direnişe geçti.

★ ★ ★

Pas South işçileri, sorunlarının çözülmemesi üzerine anayasal haklarını kullanarak **Petrol-İş'e** üye oldu. Patronlar bir yandan alım yaparken bir yandan da sendikaya üye olan çoğunluğu kadın 13 işçiyi kod-25/2 ve küçülme bahanesiyle işten çıkardı. İşçiler fabrika önünde direnişe geçti.

Patronlar içeride direnen arkadaşlarını alkışlayarak destek olan 4 işçiyi de işten

çıkartarak suç işlemeye devam ediyor. Pas South işçilerin haklı ve onurlu direnişi de fabrika önünde devam ediyor.

★ ★ ★

İzmir Bornova Belediyesi'ne bağlı **İZBAŞ işletmelerinde** part-time olarak çalışan öğrenciler, “bu ücretlerle geçinmiyoruz ve insani çalışma koşulları istiyoruz” diyerek biraraya geldi.

Görüşmelerde talepleri karşılanmayan öğrenciler mağduriyetlerini ve taleplerini kamuoyuna duyurdu. Öğrenciler taleplerinin karşılanmaması durumunda mücadeleyi büyüteceklerini duyurdu.

★ ★ ★

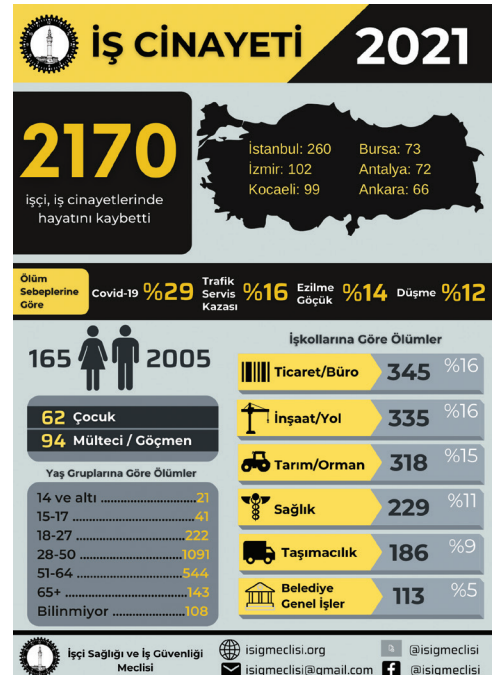
Gebze Nakliye Garajı'n-da Türkiye Kamyoncular ve

Tırcılar Derneği öncülüğünde çok sayıda kamyoncu ve tırcı, başta akatyakıt zamları olmak üzere ard arda gelen fahiş zamlara karşı 5 günlük kontak kapatma eylemi gerçekleştirdi.

Sorunlarının çözülmemesi durumunda daha uzun süreli kontak kapatma eylemleri yapacaklarını duyurdular.

★ ★ ★

2017 yılında iflasını açıklayarak işçilere tazminatını vermeyen **Metro** ve **Real Market** işçileri **Nakliyat-İş Sendikası** öncülüğünde direnişe başlamış ve hukuki yollara başvurmuştu. Yıllar sonra işçilerin açtığı dava kazandı ve bütün işçiler için emsal örneği olarak sayılacak.

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği (İSİG) Meclisi, 2021 yılında en az 2170 işçinin iş cinayetlerinde hayatını kaybettiğini açıkladı.

Sağlık emekçisi uyarıyor

Beyaz Grev

Sağlık emekçileri yetersiz istihdamın ve artan sağlık talebinin karşısında tükeniyor, angarya ile daha çok çalışmaya zorlanıyor. Bu emeğin karşılığında ise "insanca yaşanabilecek temel ücret" talebi oyalama tasarılar, ek ödeme yalanları ile geçiştiriliyor.

Sağlığı alınıp satılan bir meta, hastaneleri işletme, hastaları müşteri ve sağlık çalışanlarını köle olarak gören anlayışın yürürlüğe koyduğu "sağlıkta dönüşüm programı" ile sağlık emekçilerinin emeği ucuzlatıldı, çalışma koşulları kötüleşti halkın sağlık hakkı paraya tahvil edildi ve gelinen aşamada sağlık sistemi işlemez hale getirildi.

Pandeminin katmerleştiği sağlık emekçilerinin çalışma koşullarında artan zorluklar ve ekonomik krizin de derinleştiği ekonomik hakları ile ilgili

büyük kayıplar yaşanmaya devam ediyor.

Alkışlar karın doyurmuyor

Hükümetin hekimlere dair maaş düzenleme açıklaması ile yine yeniden gördük ki sağlık emekçilerini ayırıştırarak yol almak istiyor.

Biliyoruz ki aynı işkolunda alt gruplara bölündükçe emek sömürüsü katmerleşiyor. Sağlık emek ve meslek örgütleri bu oyunu bozacak mücadele pratiklerini ortaya koymaya devam ediyor.

Sağlık emekçileri yetersiz istihdamın ve artan sağlık talebinin karşısında tükeniyor, angarya ile daha çok çalışmaya zorlanıyor. Bu yoğun emeğin karşılığında ise "insanca yaşanabilecek temel ücret" talebi oyalama tasarılar, ek ödeme yalanları ile geçiştiriliyor.

Hekimlerin ve dış hekimlerin bir kısmının gelirlerinde düzenleme içeren ama onlar arasında dahi eşitsizlik yaratan ve **tüm sağlık çalışanlarını kapsamayan** tasarının geri çekilmesine karşı sağlık emekçileri 6 Aralık'ta ve 15

Aralık'ta **G(ö)REV**'deydi.

Yasa tasarısı için Ocak ayında görüşüleceği söylenmesine rağmen görüşme yapılmamasına karşı 26 Ocak-4 Şubat tarihleri arasında 'NÖBET' tutarak tasarının kapsayıcılığı artırılarak derhal Meclis'e getirilmesi talep edildi.

"Oyalama Değil, Hakkımızı İstiyoruz"

Taleplerin karşılıksız kalması sonucunda başta TTB ve SES olmak üzere ortaklaşan diğer sağlık ve meslek örgütleri, "Oyala-

ma Değil, Hakkımız Olanı İstiyoruz" şiarı ile 8 Şubat'ta tüm illerde Beyaz G(ö)REV'deydi.

Talepler:

*Hangi statüde olursa olsun tüm sağlık çalışanı emekçilerine insanca yaşamaya yetecek emekli maaşı,
*Özel sağlık kuruluşlarında ciro baskısına, taşeronlaştırmaya, güvencesiz çalışmaya son verilmesi,
*Koruyucu sağlık hizmetlerinin öncelendiği birinci basamak sağlık hizmetlerinin oluşturulması,

*Aile hekimliği ceza yönetmeliğinin iptal edilmesi,

*COVID-19 başta olmak üzere meslek kaynaklı hastalıklara karşı bütüncül bir meslek hastalıkları yasası çıkarılması,

*Ek göstergelerin 3600'den 7200'e kadar kademe olarak yükseltilmesi,
*Etkili ve caydırıcı yeni bir sağlıkta şiddeti önleme yasasının çıkarılması, güvenli işyerlerinin oluşturulması.

Bir uyarı olarak tutulan Beyaz G(ö)REV, talepler yerine getirilmediği takdirde süresiz gerçekleştirilecek.

Demek ki neymiş, "İşçiler açken, Tuncay Özilhan'a huzur yokmuş!"

MIGROS DEPO İŞÇİLERİ KAZANDI

Migros'un İstanbul Avrupa yakası Esenyurt deposunda US Grup adlı taşeronla bağlı çalışan DGD-Sen üyesi 257 işçi, yüzde 8 sefalet zammını kabul etmeyerek Şubat ayı başında iş bırakma eylemine başlamıştı. İşyerini terk etmeme eylemi yapan işçiler polis zoru ile depodan çıkarılmış ve 257 işçi telefonlarına gelen mesajla işten çıkartılmıştı.

"Saat ücretine 4 TL zam ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi" gibi taleplerle depo önünde direniş başlayan işçiler daha sonra Migros patronu Tuncay Özilhan'ın villasının önüne eylemlerini taşımışlardı.

İşçilerin günlerce süren

direnişi, Özilhan'ın villası önünde 100 işçinin polis tarafından sert saldırısı ile kelepçelenerek gözaltına alınmaları mücadelesinde bir dönüm noktası oldu. Direniş halk tarafından sahiplenildi. Direnişin talepleri ve Migros boykot çağrısı mağaza yayıldı.

İşçilerin kararlı duruşu ve toplumsal tepki Migros'u geri adım atmaya zorladı. Haluk Levent'in aracılığıyla gerçekleşen DGD-Sen ve Migros görüşmesinin sonucunda 257 direnişçi işçinin talepleri kabul edildi.

İşçilerin dediği oldu, "İşçiler açken, Tuncay Özilhan'a huzur yok" oldu! 17 gün süren ekmek ve onur

mücadelesi zafere ulaştı.

Yapılan anlaşma şöyle:
-Atılan bütün işçiler geri alınacak. Hiç kimse işten atılmayacak.

-Yüzde 70 civarında olan prim alma sistemi yüzde 90'ın üzerine çıkacak.

- İş sağlığı güvenliğinde yaşanan sorunlar Migros tarafından değiştirilecek.

- 4 lira diye sembolize edilen ücretle ilgili olarak her işçiye primi dışında aylık 325 lira zam yapılacak. Depoda asgari ücretle çalışan işçinin alacağı en düşük ücret 5 bin 125 lira olacak.

- İşten çıkmak isteyen işçiler de kıdem, ihbar tazminatını ve ekstra iki maaş ücretlerinin alması koşuluyla ayrılacak.

SAĞLIK HİZMETİ ÜRETMEK İÇİN ŞİDDETE KARŞI MÜCADELE EDİYORUZ

Sağlık sistemi uzun süredir önemli sorunlar üretiyor. İlaç ve tıbbi malzeme yokluğu, hastanelerden randevu almanın zorlaşması, 5 dakikada muayene dayatması ve ciddi düzeydeki personel açığı sebebiyle halk, sağlık hizmetlerine ulaşamıyor. Buradan doğan öfke alanda olan sağlık emekçilerine yöneltiliyor.

Her saat 3 sağlıkçı şiddet görüyor

Yayınlanan raporlara göre pandemi döneminde 540 sağlık emekçisi hayatını kaybetti. Pandemi yılı 2020'de sağlık çalışanlarının beyaz kod bildirimleri %56 arttı. Yine 2020'de günde 71 sağlık emekçisi şiddete maruz kalırken saat başı

3 sağlık çalışanı şiddete uğradı. Sadece geçtiğimiz ay tekmlenen gebe olan bir hemşire, ASM'de öldürülen bir ebe, kafasında mermer kırılmaya çalışılan bir hekim, boğazı kesilmeye çalışılan bir sağlık emekçisi ve binlerce silahlı tehdit ile karşı karşıya kalındı.

Fiziksel şiddetin yanı sıra idari baskılar, mobbing, angarya çalıştırma, sendikal mücadeleye dönük soruşturmalar, yıldırma politikaları, gibi farklı şiddet biçimleri her gün artarak devam etmekte.

15 Nisan 2020'de kabul edilen ancak uygulanmayan "Sağlıkta Şiddet Yasası" sağlık emekçilerinin hayatını tehlikeye atmaktadır. Sağlık emekçilerine şiddet uygulayanların

ifadesine başvuruluyor, ardından çoğunlukla serbest bırakılıyor. Bu kişiler daha sonra tekrar şiddet uygulayabiliyor ve sağlık hizmeti almaya da devam ediyor.

Caydırıcı önlemler ve şiddet yasası şart

Şiddeti önlemeye yönelik derhal caydırıcı cezalar getirilmeli, sağlık kurumlarının güvenliği sağlanmalıdır. Emek ve meslek örgütlerinin sağlıkta şiddete dair hazırladıkları yasa tasarısı eksiksiz kabul edilmelidir. Kadınlara yönelik şiddeti önleme mekanizmaları etkin uygulanmalı, İstanbul Sözleşmesi yürürlüğe girmeli ILO 190 Sözleşmesi imzalanmalıdır.

Gemi Söküm Cehennem, İşçiler Köle Kalmayacak!

İzmir'in Aliğa ilçesinde bulunan Türkiye'deki tek Gemi Söküm Tesisinde çalışan 22 şantiyenin işçileri bir araya gelerek insanca çalışma koşulları ve yevmiyelere zam talebiyle 11 Şubat'ta iş bıraktı.

12 Şubat itibarıyla de bütün şantiyelerde iş durduran yaklaşık 2000 gemi söküm işçisi, Gemi Geri Dönüşüm Sanayicileri Derneği önünde eylem gerçekleştirdi ve direniş çadırını kurdu.

Patronlara milyar dolarlar, işçiye sefalet

Dünyada 3. olan, Avrupa'nınsa gemi söküm için şuan ki tek adresi olan Aliğa tesisleri patronları milyon dolar kazanırken işçisine ise sefalet zamlarını dayatıyor. Ağır sanayi koşullarında çalışmasına rağmen bu iş kolunda sayılmayan işçiler her gün ölümlerle, işçi ve çevre

sağlığını tehdit eden ciddi risklerle burun buruna çalışmaya zorlanıyor.

Aliğa tesislerinde sadece bu yıl kamuoyuna yansıyan 4 iş cinayeti gerçekleşti. Çoğu şantiyede işçiler Kişisel Koruyucu Donanım verilmeden çalıştırılıyor veya bu ekipmanların işçiler tarafından sağlanması isteniyor.

İşçilerin birliği karşısında korkusunu saklayamayan gemi söküm patronları, işçilerin usulsüz grev yaptığını iddia ederek işçiler hakkında dava açtı. Ceplerindeki bozuk paralarla vekalet ücretlerini toplayan işçiler davayı kazanarak patronlara bir kez daha haklı mücadelelerini göstermiş oldu.

Başta ücretlere zam, insanca çalışma koşullarının sağlanması, maaşlar dışındaki yan ve sosyal haklar olmak üzere işçiler 14 talep ile direndi.

"Biz bir ateş yaktık, bu ateş şimdi şantiyelerin içinde yanmaya devam edecek"

Mücadele ateşi şantiyelerde büyüyor

İş durdurma eylemlerinin 11. gününde işçilerin ortak kararı ile direnişe ara verildi. "Biz bir ateş yaktık, bu ateş şimdi şantiyelerin içinde yanmaya devam edecek" diyerek mücadeleyi iş yerlerine taşıyan gemi söküm işçileri, en büyük kazanımını "patronlara karşı işçilerin birlik gücü" olarak açıkladı.

Bundan sonra gemi söküm patronları için de hiçbir şey eskisi gibi olmayacak. İlk günden bu yana omuz omuza yürüttüğümüz mücadelemizden aldığımız güç ve deneyimle birlikte mücadele etmeye, gemi söküm patronlarının korkulu rüyası olmaya devam edeceğiz.

İş Kazası Geçiren İşçinin Hakları

İş kazası geçiren işçilerin sayısı her geçen yıl daha da artmaktadır. Patronların almadığı önlemler yüzünden işçiler her gün çalışırken yaralanıyor ya da hayatını kaybediyor.

Türkiye'de 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu düzenlenmiş ancak var olan yasal düzenlemelerin çoğunlukla işverenin bilinçli seçimleri ya da ihmalleriyle çalışmada alanında etkin bir şekilde yer bulamadığından oldukça yetersiz kalmıştır.

İş kazası

İş kazası tanımı 6331 Sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu'nda şöyle yapılmıştır: "İşyerinde veya işin yürütümü nedeniyle meydana gelen, ölüme sebebiyet veren veya vücut bütünlüğünü ruhen ya da bedenen engelli hâle getiren olayı ifade eder."

Bu tanımdan yola çıkarak işçinin yalnızca iş yerinde değil işi gerçekleştirmek için bulunduğu işyeri dışındaki yerlerde ve de iş için bir yerden bir yere giderken gerçekleşen trafik kazasının da iş kazası niteliğinde olacağı anlamı çıkmaktadır.

İş kazası geçiren işçi neler yapabilir?

İşçinin iş kazası geçirdiği işveren tarafından 3 gün içinde SGK'ya bildirilmelidir. Bildirmediği takdirde belli bir miktarda ceza ödemek durumunda kalır. Ancak

bu durum işçinin bildirim yapmaması anlamına gelmemektedir. Özellikle işverenin olayın üstünü kapatma eğilimi düşünülerek her ihtimalde işçinin iş kazasını SGK'ya bildirmesi önerilir.

İş kazası, hastane polisine bildirilmeli ya da savcılığa suç duyurusunda bulunulmalıdır. Ceza yargılaması sırasında her ne kadar küçük cezalar verme ve bu cezaların paraya çevrilmesi ya da ertelenmesi şeklinde kararlar çıksa da yine de bu sürecin işletilmesi önemlidir.

Bu süreçte en belirgin hak kayıpları uzlaşma esnasında yaşanmaktadır. İşçinin uzlaşmayı kabul etmeme hakkı vardır. Uzlaşmanın kabulü halinde şikayetçi tarafın bütün haklarından feragat etmiş sayılacağı unutmamalıdır. Dolayısıyla özellikle bu aşamada nasıl sonuçlar doğabileceğini bilmek ve uzlaşmayı kabul etmemek gerekir. Yine şikayet sırasında kazanın kaçınılmaz olduğu hususunun ya da göz göre göre önlem alınmadığı hususunun özellikle altının çizilmesinde fayda vardır. Bu durumun tespiti cezanın artırılmasında kısmen de olsa etkisi olacaktır.

İş kazasına maruz kaldıktan sonra yaralanma meydana gelmişse rapor süreci gerçekleşecektir. İş göremezlik raporu işverene verilir ve SGK'ya bildirilir. Kurum, rapor süresine göre iş göremezlik ödeneğini PTT aracılığıyla işçiye ödeyecektir.

Sürekli iş göremezlik raporu; yukarıda belirttiğimiz rapor süresi bittikten sonra işçinin SGK'ya iş kazası bilgilerini belirterek iş göremezlik aylığı bağlanmasını yazılı olarak talep etmesi gerekir.

Raporda belirlenen oran yüzde 10 ve üzeriyse SGK işçiye sürekli iş göremezlik aylığı bağlanır. İş göremezlik aylığı, işçinin SGK'ya yatırılan son 3 aylık priminin ortalaması üzerinden yüzde 70'i olarak belirlenmiştir. Bu gelirin alınması, işçinin aynı iş yerinde veya farklı bir iş yerinde çalışmasına engel değildir.

İş gücü kaybı oranı yüzde 60 üzeriyse malulen emeklilik hakkı doğmaktadır. Ancak malulen emekli olmanın diğer şartlarının da gerçekleşmiş olması gerekir. İşçinin 1800 gün sigorta primi yatırılmış olmalıdır.

Yine kurulun iş gücü kaybına ilişkin oran tespitine taraflar itiraz edebilmektedir. Rapor hazırladığında ilk olarak işçiye bildirilir. Eğer işçi oranın belirli haklardan yoksunluğa sebep olacak şekilde az gösterildiğini düşünüyorsa mutlaka itiraz yolunu kullanmalıdır.

İŞ KAZALARINDA MADDİ VE MANEVİ TAZMİNAT DAVASI

İş kazası geçiren işçi, ruhen ve/veya bedenen zarara uğramış olabilir. Ruhen ve/veya bedenen zarar gören işçinin bu zararını gidermesi adına Türk Borçlar Kanunu gereğince dava açma hakkı bulunmaktadır.

Maddi tazminata hükmedilmesi ve hesaplanması konusunda üç belirleyici etki vardır: Kusur, yaş ve SGK'ya bildirilen aylık ücret.

Maddi tazminatın belirlenmesinde en belirleyici etken kusurdur. Öncelikle işverenin ve işçinin kusur oranının tespiti için inceleme yapılır. İçinde bulunduğumuz sistemin yargı işleyişinde bu tür davalarda genellikle işverenin yüzde yüz kusurlu bulunmasından ziyade işçinin de durumu

öngörebileceği değerlendirilerek genellikle yüzde otuz oranında kusurlu görülmesi oldukça yaygındır. Oysa iş yerinde iş kazasını önleyecek olan, koruyucu ekipman ve malzemeleri sağlayacak olan, şartlar uygun olmadığında çalıştırmayacak olan ve tüm bu ihtimallerin denetimini sağlama gereken taraf işverendir.

Maddi tazminatın hesaplaması işçinin SGK'ya bildirilen brüt ücreti üzerinden yapılmaktadır.

İşçinin manevi tazminatı da iş kazası sebebiyle uğradığı üzüntü, elem, yıpranma nedeniyle işçinin talep edeceği miktardır. Somut veriler üzerinden hesaplanamayan bu payı da mutlaka yargı yolunda belirtmek ve talep etmek gerekmektedir.

EKMEK ve ONUR

İşçi Gazetesi

Sahibi ve Sorumlu Yazışmaları Müdürü: Savaş Çiçek
Adres: Hüseyinağa Mah. İstiklal Cad. Balı Sk.
Tokatlıyan Han No: 21 Beyoğlu-İSTANBUL
Baskı: İhlas Gazetecilik A.Ş. Merkez Mah.
29 Ekim Cad. İhlas Plaza No: 11 A/41
Yenibosna-İstanbul Tel. 0212 454 30 00

Bize ulaşın:
0555 591 94 69